

Domssöndagen 2018 Ingemar Andersson (LFS)

Den yttersta domen. Människosonen på sin härlighets tron.

Tekster: Salme 50, Dan. 7:9-14, 2 Tess. 1:1-10, Matt. 25:31-46.

I dag vänds våra blickar mot ändens tid och Jesu återkomst till domen. Texterna som berättar om den sista tiden före Jesu återkomst talar om stora omvälvningar i naturen, i samhällena och på det andliga området. Stora naturkatastrofer, jordbävningar, översvämningar, hungersnöd, krig, förföljelser, andligt förfall av aldrig tidigare skådat slag där antikristiska krafter regerar – sådana företeelser hör till ändens tid, och det är inte svårt att se, att det är mitt i detta vi befinner oss.

Domssöndag

Vi har nått kyrkoårets sista högtidsdag. Vi är framme vid fullbordans dag, vi har nått kördedagen, vi står vid trons mål, vi firar Domssöndag. Denna kyrkoårets sista söndag, då vi läser om hur Guds folk når målet, den eviga saligheten, är därför en löftesrik hoppets och glädjens dag. Nu går salighetens år in. Nu går Guds folk in i den eviga glädjen.

Men Domssöndagen är samtidigt en dag fylld av djupaste allvar och en tragik, som fyller oss med fruktan och bävan och kastar mörka skuggor över glädjen.

Vad den dagen skall handla om, vad som då skall ske, har Jesus och apostlarna talat om på många ställen: *"Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar."* (Matt. 16:27).

"Ty vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont." (2 Kor. 5:10).

"Herren Jesus kommer från himlen och uppenbarar sig med sina mäktiga änglar, i flammande eld och straffar dem som inte vill veta av Gud och dem som inte lyder vår Herre Jesu evangelium. Dessa skall bli straffade med evigt fördärv, bort från Herrens ansikte och hans härlighet och makt, när han kommer för att förhärligas i sina heliga och väcka förundran hos alla dem som tror." (2 Tess. 1:7-9).

Om detta handlar Domssöndagen.

Vem är domaren?

"Gud har fastställt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet genom den man som han har bestämt till det, sedan han erbjudit tron åt alla genom att uppväcka honom från de döda." (Apg17:31).

Jesus säger: *"Fadern dömer inte någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen... ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom."* (Joh. 5:22, 27).

Domaren är Jesus, Människosonen. Han, som är Frälsaren, som gett sitt liv för alla människor, som gjort allt för att rädda oss undan fördömmelsen, han som själv är vår försvarare, som framställer sig i Guds åsyn oss tillgodo – han är det som på Domens dag skall vara vår Domare.

Då kan vi vara alldeles säkra på att ingen enda människa skall visas bort till förtappelsen boningar utan att han, den barmhärtige och kärleksrike Frälsaren, har provat alla möjligheter till räddning.

Men vi förstår också hur oerhört allvarligt det blir, hur oåterkalleligt domsutslaget mot dem på den vänstra sidan ljuder, då det är han som har lidit och dött på korset, som nu fördömer dem han i kärlek har dömt för. När vår försvarare i himlen till sist vänder sig mot människor som den stränge Domaren – då är allt hopp ute, då finns ingen högre instans att vädja till, då får man böja sig under domen och gå.

När kommer domens dag?

"Men om den dagen eller stunden vet ingen något, inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern." (Matt. 24:36).

Blir det ingen förberedelsetid? Jo, den har du nu – men inte den dagen! Den dagen kommer mycket överraskande: *"Ty liksom blixten går ut från öster och syns ända borta i väster, så skall Människosonens ankomst vara..."*

Den kommer mitt i vardagen, medan livet går sin gilla gång: *Ty som det var i Noas dagar, så skall det vara vid Människosonens återkomst. Som människorna levde dagarna före floden: de åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken, och de visste ingenting, förrän floden kom och ryckte bort dem alla - så skall Människosonens ankomst vara."* (Matt. 24:27, 37-39).

"Men akta er för att berusa er och dricka er fulla och låta era hjärtan tyngas av det dagliga livets omsorger, så att den dagen plötsligt kommer över er som en snara. Ty den skall komma över alla som bor på jorden." (Luk. 21:34-35).

Som en blix och som en snara kommer den dagen. Då blir det ingen tid till omvändelse, det är nu, nu det är nådatid. Nu går kallelsen ut.

Människosonen kommer i sin härlighet

Jesu första ankomst till jorden skedde i enkelhet, i fattigdom, i skymundan i ett stall i Betlehem. Hans andra ankomst till jorden blir helt annorlunda: *Men Jesus, som för en liten tid gjordes ringare än änglarna, honom ser vi nu krönt med härlighet och ära därför att han led döden.* (Hebr. 2:9). Och när han kommer tillbaka då kommer han ”i sin härlighet och alla änglar med honom, och då skall han sätta sig på sin härlighets tron”.

Hur skall den dagen gestalta sig? Hur skall människor reagera vid hans ankomst? För dem, som inte lärt känna Domaren som sin Frälsare, blir det en förfärlig dag när han kommer tillbaka. Om man här i tiden aldrig velat höra talas om någon domedag, aldrig velat acceptera vare sig lagens domar eller evangeliets frihetsbud, om man har föraktat och förkastat det hela som myter, men ändå i stunder då döden varit nära har skakat och darrat av rädsla – hur skall man då reagera när Domaren uppenbarar sig i sin härlighet?!

Oavsett social ställning, hög som låg, rik som fattig, slav eller fri – nu skall alla möta Domaren, men för många blir det ingen glädjedag: *”Kungarna på jorden, stormännen och härförarna, de rika och de mäktiga, alla slavar och fria, gömde sig i hålor och bland bergsklyftor, och de sade till bergen och klipporna: ’Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. Ty deras vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?’”* (Upp. 6:15-17).

Men för de kristna, de som i Kristus har funnit sin Frälsare, hur blir det för dem? Det är svårt att tro att någon kan undgå att räddas inför det som händer den dagen, men Jesus säger till de sina angående tecknen på att den dagen närmar sig: *”Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning.”* (Luk. 21:28).

Vi måste alla träda fram för Kristi domstol (2 Kor. 5:10).

Då är ingen undanflykt möjlig längre. Här har det gått att gömma sig, slå dövörat till, vända ryggen åt Herren och hans kallelser och gå bort – men inte nu längre. Nu skall alla fram – de som sover i mulden, havet får ge igen sina döda osv. Och inför Domaren samlas nu hela denna blandade skara och nu skall domen avkunnas: *”Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.”* *”Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte. Då skall han svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.”*

Var går nu den stora skiljelinjen? Den uppenbaras i förhållandet till Jesus, Frälsaren, i kärleken till honom. Och kärleken till Jesus provas bäst i förhållandet till ”Jesu minsta bröder”, i kärlekstjänsten mot dem som man inte kan vänta något i gengäld av.

Skall nu detta fattas så att saligheten har de rättfärdiga förtjänat genom goda gärningar mot de minsta, de fattiga, de utsatta? Nej. Guds ord talar om saligheten som ett arv, och ett arv förtjänar man inte. Man föds till arvinge. Men de gärningar Jesus här talar om är trons och rättfärdighetens frukter. Ett gott träd bär god frukt. Frukterna kommer av trädet. Så kommer också goda gärningar av tron, tron på Jesus.

De som på domens dag ställs på den högra sidan och hälsas välkomna till härlighetens rike bygger inte heller sitt salighetshopp på någon egen förtjänst. Det Domaren har sett är de omedvetna om: *”Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?”*

Men med de orättfärdiga är det precis tvärt om: *”Då skall de svara: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och tjänade dig inte?”* De vet med sig många goda gärningar, och vore det möjligt skulle de säkert presentera en arbetsräkning och kräva lön för all mödan. Men deras undran avslöjar deras otro. De har aldrig trott ordet om vår synd och ogudaktighet. De har aldrig i tiden tagit domen över sig och velat bli frälsta av bara nåd. Därför får de nu också lön efter egen förtjänst i stället för efter Kristi förtjänst. De får ta vad de förtjänat och gå.

Och så kommer den stora skilsmässans stund: *”Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna.”* Nu skiljs agnarna från vetet, ogräset från den rena säden. Här går människorna om varandra. Här har solen gått upp över onda och goda och regnet fallit över rättfärdiga och orättfärdiga. Så blir det nu aldrig mer. För de orättfärdiga får

inte längre ens en droppe vatten att svalka sin tunga med, inte en stråle av ljus i mörkret, inte en solglimt.

Och så får alla sitt livs vilja uppfylld. De som här inte ville ha med Herren att skaffa, de slipper det också för evigheten. De får gå till den herre de tjänat här, till djävul och helvete.

Och de som här inte kunnat vara utan Jesus, utan i honom funnit liv och frälsning – de får nu också sitt livs vilja uppfylld. Det de i såväl glädje som med bävan trott, hoppas och väntat på går nu i uppfyllelse. Nu skall de för alltid få vara med Jesus, vara honom nära.

Han, som här gav sitt liv för att få samla alla till sig, som kallat, bjudit, dragit och lockat för att fylla sin gästabudssal, han skall nu skilja människorna åt i två hopar. Då är det sista gången världens barn har med honom att göra. Aldrig mer skall de nås av hans kallelse att komma. Nej, nu heter det: Gå bort ifrån mig, ni förbannade – till det ställe där det aldrig var meningen att någon människa skulle hamna.

Vilken överraskning och förvåning det skall bli att möta den verklighet de här aldrig trodde fanns.

Männe överraskningen blir mindre bland dem på den högra sidan? Visst har de längtat och hoppats att vandringen en gång skulle få ett saligt slut. Men skulle nåden räcka, har de många gånger frågat sig.

Intet har de att visa upp som skulle berättiga till inträde i himlen, intet har de att peka på som skulle öppna salighetens portar för dem. Nej, när de skulle lyda Gud, blev det ofta syndafall i stället. När de skulle tjäna Herren blev det i stället förspilda tillfällen. Och bjöd de någon gång till så blev det mest misslyckanden. Ju längre de hållit på att lyda sin Herre, dess mer har de sett sin oförmåga i allt. Och så har till sist deras enda hopp stått till nåden, nåden i Kristus Jesus. Men Domaren hade sett, sett sådant som vittnade om ett hjärtas kärlek till honom, Frälsaren. Synder och brister har han glömt, dem har han själv försonat och förlåtit – och så är pilgrimen framme.

Nu skall resdräkten läggas av, arbete och möda är förbi, alla tårar skall han torka bort och nu skall de rättfärdiga skina som solen i sin Faders rike. Profeten Malaki fick profetera om den dagen: *”Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar. Då skall ni komma ut och hoppa likt kalvar som släpps ur sitt bås.”* (Mal. 4:2).

Och profeten Jesaja: *”HERRENS friköpta skall vända tillbaka och komma till Sion med jubel. Evig glädje skall kröna deras huvuden. Fröjd och glädje skall de få, sorg och suckan skall fly bort.”* (Jes. 35:10).

Dit ville Herren samla alla. Det är inte hans fel att somliga inte ville komma. Men ännu i dag heter det: Kom, ty nu är allt färdigt. I dag om du hör Herrens röst, så förhärda inte ditt hjärta! Amen.